

*Over de auteur***MERDAN
TAPLAK**

is dj en leerkracht OKAN op de Spectrumschool in Borgerhout.



Meneer Vos

Ik wist al snel dat ik leerkracht zou worden. Cliché, ik weet het, maar daarom eens te meer waar: leerkracht worden is een roeping. En ik werd geroepen in het tweede middelbaar, in de les Latijn nota bene. Dat lag niet zozeer aan de verhaaltjes van de dichter Plautus die we toen lazen, maar wel aan de persoon die voor de klas stond: Meneer Vos. Ik kan me de man nog levendig voor de geest halen. Tenger gebouwd, bruine baard, kalend hoofd, lollig wanneer het kon en streng wanneer het moest. Meneer Vos stond voor doorzettingsvermogen. Hij kon als geen ander onze klas vol beginnende pubertjes motiveren door ons te grijpen met een of ander grappig verhaaltje of interessant weetje. We hingen aan zijn lippen. Voor we het wisten, hadden we een lesuur lang de droogste Latijnse verbuigingen aanschouwd, omdat Meneer Vos ons eerst had meegenomen in alweer een ludieke situatie. Als ik vandaag voor mijn klas sta, dan probeer ik ook een Meneer Vos te zijn. Ik vraag de leerlingen hoe hun weekend was. Ik pols naar hun hobby's en we praten over muziek. Ik zoek raakpunten, probeer me hun leefwereld voor te stellen, om ze zo warm te maken voor de ongetwijfeld interessante dingen die ik te vertellen heb.

**“ ALS IK VANDAAG
VOOR MIJN KLAS STA,
DAN PROBEER IK OOK
EEN MENEER VOS
TE ZIJN.”**

Mijn klas houdt me jong. Natuurlijk werkt het niet altijd: soms moet ik kordater zijn dan ik zelf zou willen, en soms is het ook gewoon nodig om de leerstof er zonder omwegen door te jagen. Maar ik probeer me als leerkracht zoveel mogelijk aan hem te spiegelen. Want niemand kon die saaie lessen Latijn zo boeiend maken als Meneer Vos.